

**JØRN LIER HORST
HANS JØRGEN SANDNES**

OPERATIUNEA NARCISA

BIROUL DE INVESTIGAȚII NR.

2

Traducere din limba norvegiană de
Diana Polgar

CUPRINS

1. Sub zăpadă	13
2. Sessner	21
3. Dulapul	28
4. Ketchup	33
5. Cacao	41
6. O pivniță rece și întunecată	50
7. Ciocolată	56
8. Vârtejul	65
9. Sticle goale	69
10. Dungii albe	78
11. Fraudă și înșelăciune	84
12. Direct la țintă	90
13. Când totul se termină cu bine	96
Postfața lui Opti	102

TIRIL

Probabil cea mai tare fată din Elvestad. Nu se dă înapoi de la nimic. Ingenioasă și sportivă, le are cu computerele.

OLIVER

Detectiv de top. Vede tot. Gurmand și profund. Abilități tehnice. Descurcăreț și mereu în căutare de aventuri.

OPTI

Câine polițist adevărat cu nas pentru mistere.

VALDEMAR VINGE

Om de afaceri foarte înstărit,
deține fabrici pretutindeni în lume.

JOAKIM WOLDSTAD

Tipul mereu înfuriat pe care nu ți
l-ai dori vecin.

FRED GODESEN

Pare un tip bun și drăguț, dar e
suspectat de furt de obiecte de artă.

AGENT DE POLIȚIE THORVALDSEN

Investigator căruia spațiul închis al
propriului birou îi priește cel mai mult.

DOAMNA SURKE

O bătrânică mai mereu prost-
dispusă căreia nu-i place nimic
și nimeni.

SUB ZĂPADĂ

— Aici locuiește hoțul de găini, spuse Oliver arătând cu degetul.

De cealaltă parte a străzii se aflau două case aproape lipite una de alta, cu un mic gard viu între ele.

Niște ciori își luară zborul dintr-un măr bătrân, împrăștiind zăpadă în aer.

Căutaseră casa din pură curiozitate.

Tiril ținea în mână un ziar al cărui titlu principal era *Hoț de găini prins*, în vreme ce fiori de încântare i se răspândeau prin tot trupul. În ziar apărea o poză a celor

două case, doar că în fața uneia dintre ele staționa o mașină de poliție, iar locatarul era escortat de doi agenți de poliție.

Oliver scoase o bucată de ciocolată din buzunar, mușcă din ea și rămase pe gânduri mestecând. Hoțul de găini dăduse lovitura cu trei zile înainte și nici măcar nu furase vreo găină. Nu făcuse decât să-și pună un costum galben și o mască cu cioc și creastă de cocoș. De aceea ziarele veniseră cu porecla Jaful Cocoșului.

De fapt, hoțul furase o narcisă. Ceea ce nu era cine știe ce, doar că Narcisa era un tablou pictat de faimosul artist Christian Lasson, estimat la aproape un milion de coroane.

Pictura se găsea în casa bine

cunoscutului om de afaceri Valdemar Vinge. Vinge era plecat în vizită la una dintre fabricile lui din Elveția când, în toiul nopții, alarma casei s-a declanșat. Vecinii au văzut doar un individ îmbrăcat într-un costum galben cu creastă de cocoș pe cap, fugind cât îl țineau picioarele. Înregistrarea video de pe camerele de supraveghere din casa lui Vinge surprinsese aceeași scenă.

Știrea a apărut în toate ziarele. Tiril și Oliver le-au citit pe toate și, din moment ce ei chiar aveau un birou propriu de investigații, au hotărât să rezolve cazul. Doar că poliția o făcuse deja înaintea lor.

Traversară strada și se opriră lângă cutia poștală din fața casei hoțului de găini. Îl chema Fred Godesen. Oliver citi numele cu voce tare.

— Fred Godesen, spuse el mușcând încă o dată din ciocolată. N-ai zice că e ditamai infractorul.

— Oricum, bine că l-au prins, zise Tiril.

— Dar n-au găsit Narcisa, adăugă Oliver plin de speranță. Deci cazul nu este pe deplin rezolvat.

Opti scormonea în zăpada umedă din fața lor. Câinele lui Tiril se numea Opti pentru că avea pe spate o pată identică cu numărul opt.

Tiril se aplecă și-l mângâie sub bot.

— Și crezi că n-o s-o găsească? întrebă ea.

Nu primi însă niciun răspuns, căci exact în momentul acela ușa casei hoțului de găini sări în lături cu o bubuitură puternică.

— Dispăreți de aici! strigă bărbatul supărat aruncând o sticlă goală în direcția lor.

Oliver se lăsă la pământ, evitând la mustață lovitura.

— Copii obraznici! izbucni bărbatul. N-aveți ce căuta aici.

Era roșu de furie, deși purta o salopetă verde peste un tricou alb, plin de pete.

— Valea! continuă el.

Tiril îl apucă pe Opti de zgardă.

— Vino, spuse ea. Plecăm.

Opti protestă. Tocmai dăduse de urma a ceva. Adulmecând prin zăpada udă, descoperise ceva. Încă o sticlă șuieră pe deasupra lor.

— Grăbește-te! spuse Oliver. Tipul e furios rău.

— Stai un pic, spuse Tiril, care îl ajuta pe Opti să sape.

— Ce-i asta?

Tiril scoase la suprafață un obiect ce fusese îngropat în zăpadă.

— O cheie, răspunse ea.